

EL TEATRET

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

El mossèn que feia de teloner, va arriar les bambolines, no recordo de què eren, devien ser de paper pintat, no hi havia pressupost per a gaire més, en l'humil teatret de poble. El mossèn era molt aficionat al teatre i gaudia assajant amb nosaltres, nois i noies del poblet-

Nosaltres actors improvisats devien sortir a l'escenari a on al darrer es veia uns arbres no gaire ben pintats, que volien semblar un bosc espès.

La noia de trenes llargues i rosses que havia de sortir com buscant bolets o collin herbetes no es veia enlloc. De sobte la veu del rector cridà Eulàlia a l'escenari !.

Els espectadors, pares dels actors novells, els més grans devien tenir dotze anys, es posaren a riure, gens estrany, uns Pastorets sempre solen fer riure, però un escenari nu, encara més-

De sobte la noieta sortí corrents amb tan mala fortuna que s'entrebancà amb un dels fils que feien pujar els decorats i ella i cistell restaren per terra, les rialles dels familiars i amics s'intensificaren. La nena es posa bé unes faldilles que li anaven balderes i encaran-se amb el públic digué: Quan acabeu de riure començarem

De sobte és féu un gran silenci, es veu que la decisió de la xica els va desconcertà-

Llavors ella alça el cap al cel i digué – QUINA NIT MÉS Màgica QUINS ESTELS, COM BRILLA LA LLUNA, A ON ES EN TÒFOL DE ROVELLÓ? TINC QUASI EL CISTELL PLE D'HERBA I ELL ENLLOC.

El tal Rovelló un noiet esquifit es dirigí quasi corrents a l'encontre de la nena i li digué

BONA NIT RAQUEL, QUINA CASUALITAT, PER FI ENS HEM TROBAT, JA SAPS QUE FA TEMPS QUE T'ESTIMO.?

Llavors la xica es ficà una trena dins la boca i es veu que no recordava el paper, perquè s'anava bellugant i no deia ni un mot.

Se senti la veu de l'apuntador, que no era altre que el rector.

QUINES COSES QUE DIUS ROVELLÓ. i la noieta callada, xuclant la trena rosa-

Sortí el rector, dirigint-se al públic – Fi del primer acte- I amb cara de no gaire bon humor va fer baixar les bambolines. Les rialles se sentien per tot el pati de butaques, eren Pastorets, i es reia com ha sigut sempre!.

Quins temps mes bons aquells !